

Arrest

nr. 94 350 van 21 december 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 20 december 2012 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding houdende de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten van 4 december 2012, aan verzoeker ter kennis gebracht op 10 december 2012.

Gezien het verzoekschrift dat verzoeker op dezelfde dag heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de volgende voorlopige maatregel te horen bevelen : *“de tussengekomen beslissing van 4 december 2012 te schorsen als voorlopige maatregel conform artikel 39/84, dat het bevel om het grondgebied te verlaten van 4 december 2012 moet worden geschorst tot dat het beroep tot nietigverklaring van 9.10.2012 wordt gefixeerd en behandeld.”*

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de artikelen 39/82 en 39/84 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 20 december 2012 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 december 2012 om 10 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat K. MASSON verschijnt voor verzoekende partij en de opmerkingen van advocaat C.MORARU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Met de thans bestreden beslissing wordt aan verzoeker een bevel afgegeven om het grondgebied te verlaten, ingegeven door artikel 7, eerste lid van de vreemdelingenwet: betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum.

2. Over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Met toepassing van artikel 39/82, §§ 1 en 2 van wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

2.2.1. De interpretatie van deze voorwaarde

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorzien in artikel 39/82, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet, is er op gericht te verhinderen dat de gewone schorsing en, *a fortiori*, de vernietiging, hun effectiviteit verliezen (*cf.* RvS 13 augustus 1991, nr. 37 530).

Artikel 43, § 1 van het PR RvV bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de vreemdelingenwet voorziet en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad teweegbrengt, waarbij onder meer de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn teruggebracht, moet de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing duidelijk worden aangetoond, dit wil zeggen dat ze klaarblijkelijk, en - op het eerste gezicht onbetwistbaar - moet zijn.

Om te voldoen aan die voorwaarde, moeten feiten en gegevens worden aangebracht, die direct aannemelijk maken dat de gevraagde schorsing, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk bevolen moet worden.

2.2.2. De beoordeling van de voorwaarde van het uiterst dringend karakter

2.2.2.1. De verzoekende partij doet met betrekking tot deze voorwaarde gelden dat de bestreden beslissing dateert van 4 december 2012, dat verzoekers raadsman deze beslissing op 16 december van verzoeker heeft ontvangen, dat gelet op de inhoud van de beslissing en het bevel om opnieuw het grondgebied te verlaten, de gewone schorsingsprocedure te laat zou komen, dat het immers duidelijk is dat ondanks alle hangende procedures de Belgische Staat opnieuw het initiatief aan het nemen is om verzoeker op het eerst mogelijke vliegtuig richting Angola te zetten en dat hij, gelet op alle feitelijke onjuistheden onrechtmatig het land uit zou worden gezet.

Verzoeker, zo concludeert hij, meent dan ook te mogen stellen dat gelet op alle initiatieven die genomen worden om hem zo spoedig als mogelijk te laten vertrekken de voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid vervuld is.

2.2.2.2. De uiterst dringende noodzakelijkheid wordt door de verwerende partij betwist.

2.2.2.3. De bestreden beslissing gaat niet gepaard met een dwangmaatregel. Er werd geen repatriëring voorzien. Evenmin werd een beslissing tot vasthouding genomen. De verwerende partij blijkt niet systematisch na te gaan of de afgegeven bevelen om het grondgebied te verlaten daadwerkelijk worden uitgevoerd, behalve in uitzonderlijke gevallen waarin er een dwangmaatregel aan wordt gekoppeld met het oog op de repatriëring. De verwijzing, zonder meer, naar het bevel volstaat niet om het bestaan van de uiterst dringende noodzakelijkheid aan te tonen. De loutere vrees dat de bestreden beslissing op ieder ogenblik kan uitgevoerd worden bevat niet het bewijs dat over een schorsing van het bevel om het grondgebied te verlaten volgens de gewone schorsingsprocedure slechts uitspraak zal worden gedaan nadat de verzoekende partij daadwerkelijk verwijderd is of wordt vastgehouden met het oog op een verwijdering.

Het bewijs van het uiterst dringend noodzakelijk karakter van de vordering werd niet geleverd. Dienvolgens is niet voldaan aan de eerste van de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in de artikelen 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet en artikel 43, § 1 van het PR RvV. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

3. Over de vordering tot het opleggen van voorlopige maatregelen

Artikel 39/84 van de vreemdelingenwet bepaalt dat, wanneer bij de Raad overeenkomstig artikel 39/82 een vordering tot schorsing van een akte aanhangig wordt gemaakt, hij als enige, bij voorraad en onder de in artikel 39/82, § 2 eerste lid, bepaalde voorwaarden, alle nodige maatregelen kan bevelen om de belangen van de partijen of van de personen die belang hebben bij de oplossing van de zaak veilig te stellen, met uitzondering van de maatregelen die betrekking hebben op de burgerlijke rechten.

Uit deze bepaling blijkt dat de vordering tot het opleggen van voorlopige maatregelen een accessorium is van een vordering tot schorsing, zodat de verwerping van de vordering tot schorsing ook de verwerping van de gevorderde voorlopige maatregelen tot gevolg heeft. Gezien hierboven reeds werd gesteld dat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen, volgt de vordering tot het opleggen van voorlopige maatregelen hetzelfde lot.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en de vordering tot het opleggen van voorlopige maatregelen worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een en twintig december twee duizend en twaalf door:

mevr. A.WIJNANTS, wnd. kamervoorzitter, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. H. VAN GOETHEM, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

H. VAN GOETHEM

A.WIJNANTS